

rette, bliver en senere Lids Opgave at løse. Det er det store Hovedpunkt i Striden mellem os, som ogsaa forøvrigt findes paa andre Punkter udenfor denne Sag, at netop det, som for os er Hovedsagen, er det, som de ærede Herrer slet ikke ville have, og det, som de foreslaa, er uheldigvis Noget, som vi slet ikke kunne gaa ind paa. Det er dog underligt nok, at det kan komme saaledes; thi vi paaftaa jo fra begge Sider, at vi nære en levende Interesse for Landets Forsvar, og jeg er overbevist om, at der er ikke nogenformig Grund til at tro, at vi, dersom vi kunde komme til den Overbevisning og til den Erkjendelse, at det, som de Herrer have foreslaaet til Landets Forsvar, var Noget, som vi for os selv kunde forsvare at gaa ind paa, da ikke skulde vilde gaa ind derpaa. Der er ikke den fjerneste Grund for os til ikke at gaa ind paa Foranstaltninger, som sigte til Landets Forsvar, naar vi virkelig troede, at de endog saa kun i nogenlunde Grad vare i Stand til at virke til det Maal, vi stræbe til; men Sagen er ganske simpelt den, at det, som er Hovedpunktet, det, vi anse for det eneste virkelig Betryggende, er det, som de Herrer ikke ville. Jeg har selv hørt til dem, som have næret nogen Tvivl om Nødvendigheden af Kjøbenhavns Befæstning, — om Nyttens af dens Befæstning har jeg aldrig været i Tvivl — men jeg har i længere Tid troet, at den mulig ikke var saa nødvendig, som man da allerede antog. Men Sagen er den, at i de senere Aar ere de aggressive Midler, Angrebsmidlerne fra den Side, der ligger for os som den farligste, i den Grad udviklede, at den Betragtning, jeg tidligere kunde berolige mig ved, kan jeg nu ikke længere tillægge samme Bægt. Men jeg tror ogsaa, at hvad der stiller os, er tilbøls en noget forskjellig Opfattelse af de Forhold, som skulde kunne bringe vort Land i Krigstilstand. Naar man hører Tale om, at Danmark skulde kunne komme i Krig, møde vi i Almindelighed den Opfattelse, at det enten kunde være en Krig, hvori vi selv godvillig kunde styrte os ind for at opnaa Noget, som vi maatte sætte overmaade Pris paa, eller at det skulde blive en Krig, hvori vi tvungne kunde blive inddragne, naar større Magter kæmpe mod hinanden. Det er nu min Overbevisning, at efter den Indskrænkning i vort Lands levende Kraft, som de senere Begivenheder have medført, er denne ikke af en saadan Betydning i en stor europæisk Konflikt, at nogen Magt, dersom det kun kom an paa den alene, dersom det kun var vore Angrebsmidler, som det kom an paa, vilde udsætte sig for den Fare, som altid er forbunden med at ville tvinge en Anden til at deltage i en Krig. Men det blev allerede udtalt forleden af det ærede Medlem for Præsfs Amts 1ste Valgkreds (Scavenius), at det, som allernæst truer med at indbringe os i en Kamp, er vort Lands, vore Vers strategiske Beliggenhed. Enhver vil overmaade

let kunne se, af hvor overordentlig stor Betydning Befættelsen af Sjælland maa være for en Kamp, der føres i eller ved Østersøen, de ville kunne indse, at det ved en Udsigt til en saadan Kamp mellem store Magter kan blive næsten et Livsspørgsmaal for dem, hvem af dem der skal kunne bemægtige sig Sjælland (N. Jensen, Aarhus Amts 3die Valgkreds: Især naar vi have Fæstningen!) Det ærede Medlem siger: Især naar vi have Fæstningen, men naar vi have Fæstningen, er det at bemægtige sig Sjælland hverken en Dags, eller en Uges eller en Maanedes Arbejde, det er Noget, som kræver Tid (N. Jensen, Aarhus Amts 3die Valgkreds: Ah!) Det ærede Medlem kan sige „Ah“ saa meget han vil, men hans „Ah“ beviser Intet. Det er alle Militærens Overbevisning, at et befæstet Kjøbenhavn vil i den Henseende i en ganske væsentlig Grad bortdrage denne Fare. Men dersom nu Kjøbenhavn, saaledes som de Herrer saa absolut ville, ikke er befæstet, hvad vil saa ske? Ja, saa vil Den for den, der først kan bemægtige sig den og er stærk nok til at beholde den, faae den samme Bigtighed; men da frygter jeg for, at de Herrer, som maatte være her tilstede, let ville kunne komme med til selv at arbejde paa de Forstaaelser, som de nu negte at opfatte. De indre politiske Betragtninger, som den ærede Rigsdagsmand for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) kom frem med, skal jeg ikke følge ham i. Jeg tror, at vi skulde lade dem ligge, ligesom jeg ogsaa vil lade den politiske Betragtning ligge, som den ærede Ordfører for Flertallet og for Udvalget (Bojsen) fremsførte om de mulige Følger af en bedre Overensstemmelse i politisk Henseende mellem Kjøbenhavn og Befolkningen udenfor Kjøbenhavn. Dersom der virkelig er et saadant Kjøbenhavneri, som det ærede Medlem synes at antyde, maa jeg sige, at det var en overordentlig slet Præmie, han udsatte for, at det skulde blive folkeligtfindet, som det hedder; thi i det Mindste efter Erfaringer andetsteds fra, er Tanken om at kunne faae den Lykke at blive befæstet ikke noget saa overordentlig Tiltrækkende, at den kjøbenhavnske Befolkning derfor skulde fristes til at gjøre et politisk Omsving. Jeg skal ogsaa lade det ligge, som det ærede Medlem for Veile Amt 2den Valgkreds (Berg) sluttede med, at det Bedste, man kunde gjøre for vort Lands Forsvar, var at opbygge et levende Dannevirke i Folkets Hjærter. Ja, dersom vi kunde forsvare os med den Slags Ting, kunde vi komme overordentlig let fra det, thi vi have haft saa meget af det i de senere Aar.

Winther: Jeg stylder en Berigtigelse til det ærede Medlem for Skanderborg Amt 1ste Valgkreds (Wajer), idet jeg har opfattet en Udtalelse af ham urigtigt; men han har gjort mig opmærksom paa, hvad jeg ser heri Lidenden, at